

Pozměňovací návrh k tisku č. 408

(vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě)

V části dvacáté čtvrté, změna zákona o svobodném přístupu k informacím, čl. XXIV, se vypouští text: „**platů, odměn a dalších obdobných plnění poskytovaných z veřejných rozpočtů,**“.

Znění návrhu s vyznačením navržené změny:

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ Změna zákona o svobodném přístupu k informacím Čl. XXIV

V § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., odstavec 2 zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, ~~platů, odměn a dalších obdobných plnění poskytovaných z veřejných rozpočtů~~, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území.“.

Odůvodnění:

1) Návrh vypouštění textu byl do návrhu zákona zařazen nestandardní procedurou, v rozporu s legislativními pravidly. Představuje připojení nesouvisející úpravy k zákonu, upravujícímu odlišnou oblast. Dochází ke spojování nesouvisejících témat do jednoho „zákonu – nosiče“. Jde o návrhy zákonů, které jsou souhrnem obsahově či dokonce i procesně nesouvisejících právních předpisů (legislativní jezdcí, resp. tzv. přílepký).¹ Ústavní soud se již dříve vyslovil, že takovýto legislativní postup je v rozporu s principy právního státu, mezi které patří zásady předvídatelnosti zákona, jeho srozumitelnosti a vnitřní bezroznosti (nálezn č. 95/2002 Sb.)

2) Obsah vypouštění textu představuje silný a ústavně neodůvodnitelný zásah do práva na informace. Zjevně překračuje mez, kterou lze dovodit při vyvažování práva na informace a práva na ochranu soukromí. Nakládání s veřejnými prostředky vždy zakládá výrazně zvýšené právo veřejnosti na informace. Z mezinárodního srovnání plyne, že převaha států považuje tyto informace za veřejné. Z 23 srovnávaných zemí v 16 jsou takové údaje přístupné, v několika z nich alespoň od určité vyšší úrovně pracovní pozice či výše odměny².

V případě poskytování platů a odměn ve veřejné sféře se obvykle právo veřejnosti na kontrolu nakládání s veřejnými prostředky nadřazuje ochraně osobních údajů příjemců, samozřejmě pouze ve vymezeném rozsahu, který je přesně definován v dosavadním ustanovení § 8b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Úplné vyloučení možnosti přístupu k informacím o platech a odměnách z veřejných prostředků by bylo porušením článku 17 Listiny základních práv a svobod, proto je nutné navržený text vypustit.

*zpracoval: Oldřich Kužilek
poradce pro otevřenost veřejné správy a ochranu soukromí, 10. srpna 2011*

¹ K tomu viz *Schorm, V.* Bezstarostná jízda. Správní právo č. 2/2000, *Filip J.* Legislativní technika a judikatura Ústavního soudu. Časopis pro právní vědu a praxi č. 3/2005.

² z 23 vybraných států existuje přístup k údajům o platech a odměnách (buď všech zaměstnanců veřejné správy, či v několika případech nad stanovenou úrovní): Slovinsko, Kanada, Chile, Indie, Velká Británie, Estonsko, Izrael, Kypr, Litva, Makedonie, Moldávie, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rusko. Údaje se neposkytují ve státech: Bulharsko, Rumunsko, Nový Zéland, Francie, Norsko, Řecko, Švýcarsko. *Zdroj: odpovědi expertů z dotčených zemí, průzkum O. Kužilek a Parlamentní institut, 2011*